

neta l'originària. Deixo oberta la decisió de si és una terminació mossàrab *-ata* passada a través de l'àrab o bé un diminutiu català, però és més versemblant que també la terminació sigui de data mossàrab.⁴⁴

Recordem el que hem dit de *Lloseta*, *Lloveta*, *Campanet*, etc. La variant amb *b-* es troba, doncs, no sols aquí, sinó també en el probable ètimon pre-romà de tots dos, i en el cat. *borni*, i en tots ells és ben natural el duplicat *b/m* havent-hi una altra nasal, sigui per propagació de la nasalitat o per dissimilació.

MORTITX (Escorca, Mall. 1, i-7)

Antiga i gran possessió que ha donat origen a altres topònims: Mortitxet, Gorg de Mortitx, Rafal de M., Racó de M., Torrent de M.

L'etimologia mossàrab *MŪRTIS* 'en les murtes, entre murtes', és evident. Un dels informants de Coromines va citar-hi un sementer *es Murterets*. És un detall sense gaire interès la pronunciació de la primera vocal: sigui *Mortitx* o *Murtitx* (com oí Coromines), perquè en aquesta posició, davant la *i*, és normal que la *o* es pronuncii *u*. De tota manera, la grafia tradicional és *Mortitx*, com ho porta el Mapa Despuig, però essent un nom de data mossàrab la pronúncia dels moros havia de canviar en *o* davant *r* la *ū* etimològica.

En el *Rep.* (fº 18v) Busquets cita «alq. Abenmudalel Bimortit» (BSAL, 1953, p. 725). Evident que *bi-* és la preposició equivalent de la nostra 'a, en': significa, doncs, 'l'alqueria d'Abenmudalel a *Mortit*'. La *-t* final pot ser transcripció del *θ* aràbic que d'altres pronunciaven *ts* (ʕ); no és estrany, per tant, que la *-s* llatina hi aparegui ocasionalment en aquesta forma.

MORVEDRE (Ciutadella, Men. 5, c-10)

No es veu objecció a donar-li la mateixa etimologia que a la ciutat de Morvedre (Sagunt, País Valencià): *MURUM VETEREM*.

Dalt el Puig de Morvedre, anomenat també de Son Tica per fer partió amb aquesta altra alqueria, hi ha les velles muralles d'un pujol fortificat, megalític.

47. Joan COROMINES, *Estudis de toponímia catalana*, vol. 1, p. 258.